UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus rece[n]s illustrati

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Octogesimussextus ar. de dono scientie. Quomodo describitur scientia. De quadruplici malo. Que cognoscit scientia. De duplici scientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Visual Library

Oia videt oculꝰ illiꝰ. Eccli.xxiij.xviij.q.ij. pernicioſam. Sexta/facilitas cadēdi.j.ad Coꝛ.x. Qui ſtat videat ne cadat. Septima/hoſtiū inuiſibiliū ꝛ innumerabiliū perſecutio.pſ̄.xxxix. Multiplicati ſunt ſup capillos capitis ꝛc. Octaua extremi iudicij cōſideratio.ij.ad Coꝛ.v. Roma.xiiij. Omnes nos adſtare opoꝛtet ante tribunal chꝛiſti.ex̄ de peni.ꝛ re.cum ex eo.vbi Gualfredus. Quid omni ſpiritui rationali tam acerbū ꝙ terribilis illa expectatio iudicij? Pungit quidē moꝛtis memoꝛia:ſed multo magis conpūgoꝛ his verbis. Nona/cōſideratio penarū inferni. Et pꝛimo acerbitas. Nam acerbiſſime pene huiꝰ vite minores ſunt pena purgatoꝛij.ſm Aug.de peni.diſ.vij.nullus. Decima/aduerſitas.pſ̄.x. Ignis/ſulphur ꝛc. Frigus/ſtridoꝛ dentiū. Mat.viij.xiij.xxij.ꝛ.xxv. Luc.xiij. Fames. Deutero.xxxij. Cōſumenē fame.pſ̄.lviij. Et famē patienē vt canes.ꝛ Job.xviij. Attenuetur fame robur eiꝰ. Sitis. Job.xviij. Exardeſcet ꝯ eū ſitis. Fetoꝛ. Eſa.xxxiiij. De cadaueribꝰ eoꝛ aſcendet fetoꝛ. Toꝛtiōes ꝛ doloꝛes. Apoc.xvij. Mādu cabūt liguas ſuas pꝛe doloꝛe. Eſa.xviij. Toꝛtiōes ꝛ doloꝛes tenebūt eos. Aug. Nec ꝗ toꝛꝗt fatigatē:nec ꝗ toꝛqueē moꝛiē. Greg. Ibi moꝛs ſine moꝛte.finis ſine fine.defectꝰ ſine defectu. q: moꝛs ſemꝑ ibi viuit:ꝛ finis ſemꝑ icipit:ꝛ defectꝰ deficere neſcit. Apoc.ix. Querēt hoies moꝛtē:ꝛ nō inuenient. Aug. Nihil aūt peiꝰ in moꝛte:ꝙ eſſe in moꝛte ſine moꝛte. Hoꝛroꝛ carceris illiꝰ obſcuriſſimi ꝛ fetidiſſimi ardentiſſimi/et demonū hoꝛribiliter apparentiū. Bernar. Quis tibi pauoꝛ O aīa: quū relictis oibus quoꝛū hic tā grata fuit pꝛeſentia:in regionē pꝛoꝛſus ignotā ingredieris:tot ibi terribiliū demonioꝛū agmina occurrētia videbis. Ibi erit tūc merꝰ ꝛ pena ſimul ſm Aug. Diuturnitas. Job.xx. Luet ꝗ fecit oia nec tn̄ conſumetur. Ite maledicti in ignē eternū. Mat.xxv.vn̄ Gualfredus. Miſera habitatio vbi doloꝛ acerrimus:ignis deuoꝛās:ꝛ nullus terminus in ardoꝛibꝰ ſempiternis.ꝛ gloſ.ſuꝑ pꝛe.loco Job. Et ſine fine cruciet:viuere ſine fine cōpellit.de peni.di.j.voluiſſent. Pene ꝛ doloꝛis vniuerſalitas. Greg. Tāta erit ibi vis doloꝛis:ꝙ mens ad aliud dirigi nō poterit:niſi ad qđ vis doloꝛis impellit. Penitētia ſine fructu. Sapiē.v. Penitentiā agentes:ꝛ pꝛe anguſtia ſpūs gemētes. Plus hic vna lachꝛyma operatē:ꝙ ibi totū mare plenū lachꝛymis. Aug.de fide ad petrū. In inferno etiā erit cumulꝰ penitudinis:nulla erit ibi coꝛrectio volūtatis. Amiſſio gloꝛie.ꝗ eſt maioꝛ pena ꝙ gehenna ſm Chꝛyſ.ꝛ Augu. De hoc timoꝛe Bern̄. Cōtremiſco a dentibꝰ beſtie ſcꝫ diaboli. Apo.xix. Appꝛehenſa eſt beſtia.pſ̄.lxxiij. Ne tradas beſtijs ꝛc. infernalis. A ventre inferi inferioꝛi.pſ̄.lxxxv. Ex inferno inferioꝛi. A rugientibus ſcꝫ demonibꝰ. Eccli.lj. pꝛeparatis ad eſcā. Hoꝛreo vermē rodentē ſcꝫ conſcientiā. Eſa.vlti. Mar.ix. Ignē toꝛrentē et deuoꝛantē. Eſa.xxxiij. Mat.xxv. Fumū ꝛ vapoꝛes. Joſue.ij. Sulphur ꝛ ſpiritū ꝓcellarū.pſ̄.cxlviij. Hoꝛres tenebꝛas exterioꝛes. Mat.xxij. Frater Egidius ſociꝰ btī Frāciſci laicus dixit. Timoꝛ dn̄i ſanctus omnē timoꝛē malū expellit:ꝛ cuſtodit illa bona que nō poſſunt lingua expꝛimi nec cogitari.quē habere/quia magnū eſt donū/non omnibꝰ datū eſt. Qui nō timet oſtēdit ſe nō habere qđ perdat. Timoꝛ dn̄i regit et gubernat hoiem:ꝛ facit eū venire in gratiā dei.quam ſi hō habet:timoꝛ dei cōſeruat eā.ꝛ ſi non habet:facit ad eam ꝑuenire. Oēs creature ꝗ ceciderunt/nunꝙ cecidiſſent:ſi hoc donū habuiſſent. Hoc ſanctū donū non eſt niſi ſanctoꝛū et ſanctarum. Et quanto quis magis eſt gratioſus:tanto magis eſt timoꝛatꝰ. Multū timere debet hō a ſuꝑbia ſua ne pꝛecipitet eū ſicut luciferū. A teipſo caueas. Non pōt hō eſſe ſecurus:dum eſt inter inimicos.inimicus noſter caro eſt.ꝛ ipſa ſemꝑ cū demonibꝰ aduerſaria eſt anime noſtre. Maioꝛē ergo timoꝛē debet hō habere ne malitia ſua vincat eū:ꝙ de aliqua re mūdi. Impoſſibile eſt ꝙ aliꝗs poſſit ad gratiā dei aſcēdere nec in ea ꝑſeuerare ſine timoꝛe.quē ꝗ non habet ſignū eſt ꝑereūdi. Qui plus timet:plus oꝛat dixit abbas Jacob. Sicut lucerna obſcurū cubiculū illuminat:ita timoꝛ dei ſi venerit in coꝛ hois:illuminat cum:ꝛ docet oēs virtutes ꝛ mādata dei. Dixit Machariꝰ. Sicut lignū in manu hois quo frutices in igne verſantur ꝛ reuerſantur/ſemper ab igne cōſumitur.ita ſi hō manducauerit habēs mentē ſuā in timoꝛe dei:timoꝛ dei oſſa eiꝰ conſumit.iuxta illud.pſ̄.cxviij. Cōfige timoꝛe tuo carnes meas. Dixit paſtoꝛ. Sicut fumo expellunē apes vt tollaē dulcedo operis earū:ita coꝛpoꝛalis quies timoꝛē dn̄i expellit.

Margin: narū / ꝛni / idera

Articulus.lxxxv. A

Poſt donū timoꝛis

Dicendū eſt de dono pietatis. Nā/vt ait Augu.a timoꝛe aſcendiē ad pietatē. Pietas duobus modis accipiē. Pꝛimo ſm ꝙ eſt bonum nature:quo ſanguine cōiunctis ꝛ patrie beneuolis cōpaſſionis cultus exhibeē.vt ait Tulliꝰ in officijs.hmōi ipſa natura ducit.facit.lxxxvj.di.non ſatis.ꝟ.eſt ꝓbanda. Scđo modo ſm ꝙ eſt donū gratie ſpūs.et eſt hic idē pietas qđ cultus diuinus cū opere mie. Vn̄ ſuper illud Apoſtoli.j.ad Timo.iiij. Exerce te ad pietatē.dic̄ gloſ. Chꝛyſ..i.ad fidē puram ꝛ veritatē rectā ſcꝛibe.vel ad pietatem, id eſt ad cultū dei ꝛ opera mie. Cultus em̄ dei eſt in dilectione ꝛ ſacrificij exhibitione atꝗ reuerentia. de hoc no. de con.di.iij.venerabilis.gloſ.ij. Et dicē latine pietas grece theoſebia.i.cultus dei.ſm hoc ſic diffinitur. Pietas eſt qua deꝰ recte colitur:et pꝛoximo hilariter ſubueniē. Hec virtus ꝛ donū perficiē ex fide pura et vita recta. Et ſicut adaptaē timoꝛ humilitati ſiue paupertati ſpūs:pꝛo eo ꝙ diaboli ſuperbi laqueos euadit.ſic pietas manſuetudini:eo ꝙ terrā viuentium certiſſime faciat poſſidere. Mat.v. Ideo dicit apl's.j.ad Timo.iiij. Pꝛomiſſionē habens vite que nūc eſt ꝛ future.i.vt hic abundet bonis gratie et etiā tēpoꝛalibus.xvj.q.j.reuertimini ꝛ etiam in futuro bonis gloꝛie:habens benedictionē ſiniſtre ꝛ dextre. Cañ.viij. Leua eiꝰ ꝛc. Gregoꝛius videē velle ꝙ pietas pꝛout eſt donū ſumaē pꝛo miſericoꝛdia.dicit em̄. Pietas opera docet. Sꝫ quibuſdā videtur ꝙ pietas pꝛout eſt donū/differat a mia q: pietas reſpicit ſpiritualē.verſus. Cōſule.caſtiga.ſolare remitte.fer.oꝛa.neceſſitatē.mia coꝛpoꝛalē.de peni.di.j.miſericoꝛdia.ꝛ.c.medicamentū.vn̄ gloſ.in pꝛe.c.j.ad Timo.iiij.ꝗ eſt Ambꝛo.ait/ Ois diſciplina chꝛiſtiane religionis conſiſtit in operibꝰ mie.quā ſiquis ſequiē:etiā ſi lubꝛicum carnis patiaē:vapulabit:ſed nō peribit.de hoc.xlij.diſ.§.j. Opera em̄ miſericoꝛdie humiliant hoiem ad ſuſceptiōes gratie:per quā liberatur hō a lubꝛico moꝛtali. Itē ſuſtentant hoiem in lubꝛico veniali:ſentiēdo pꝛimos motus:ne decidat in moꝛtali. Pōt etiā dici ꝙ pietas releuando miſeriam pꝛoximi ꝓcedat ex pꝛincipijs fidei.q: chꝛiſtꝰ reputat ſibi fieri qđ fit pauperi Mat.xxv.mia vero ꝓcedat ex pꝛincipijs iuris naturalis.q: frater noſter naturalis eiuſdem ſpeciei eſt nobiſcū.facit ad hoc.j.di.ius naturale.ibi.cōis oim poſſeſſio.ꝛ.xij.q.j.c.ij. Job.v. Viſitās ſpēm tuā nō peccabis. Eccli.xiij. Omne aial diligit ſimile ſibi. Hec virtus vel donū hoiem iugo dei manſuetū ſubijcit. vt ait Augu. Saluti oim ſtudet ꝛ ꝓfectui. Eſt vita oim noſtrarū actionum.nā viſibilis actio quaſi coꝛpus eſt.ſed deuotio pietatis eſt quaſi ſpūs. Deuotio actionem viuificat ſicut aīa.ex de cele.miſ.in quadā.coꝛpus. Actio ſine deuotione eſt q̄ſi coꝛpus ſine aīa. Pietas actionis inchoat in tēpoꝛe:ſꝫ nō finiē cū tēpoꝛe. Hec eſt quaſi medulla ſine coꝛtice. Hugo de ſancto victoꝛe. Hec virtus/vt ait Greg.ſcientie diſcretione dirigitur. De iſta pietate ad Titum.ij.ibi. Vt abnegantes impietatem ꝛc.et ſequitur. Juſte ꝛ pie.xlij.diſtin.per totum.lxxxvj.diſtin.non ſatis.

Margin: Pietas hilariter cōſidera ri potest

Margin: Miſericordia.

Articulus.lxxxvj. A

Poſt donū pietatis

Dicendū eſt de dono ſciētie.ꝗ ſic deſcribitur ſm Aug. Scientia eſt humanarū rerum cognitio ſaluberrime fidei deſeruiens. Idem

Margin: Scientia.

Huic ſcientie tribuo illud tantũ quo fides ſaluberrima: q̃ ad verã beatitudinẽ ducit/gignit͛ nutritur roborat͛. Itẽ põt ſic deſcribi. Scientia eſt lumẽ hoiem ſm deũ dirigens in actione τ vſu tẽporaliũ. Itẽ Aug. Sapientia eſt in contemplatione eternorũ. ſciẽtia in actione tẽporaliũ. Idem. Diſtat ab eternorũ cõtẽplatione actio qua bene vtimur tẽporalibus. illa ſapiẽtie: hec ſciẽtie deputat͛. Idẽ. Hec eſt ſapientie τ ſcientie recta diſtinctio/vt ad ſapiẽtiã pertineat eternarũ rerũ intellectualis cognitio: ad ſcientiã vero tẽporaliũ rerũ cognitio naturalis: Ad hoc donũ ptinet cognoſcere bona τ mala: diſcernere inter vera bona τ vera mala: τ inter minora bona τ maiora: τ inter maiora mala τ minora. Hoc donũ facit hoiem interi⁹ lamẽtantẽ: nõ exterius ſe iactantẽ. vt ait Augu. de doctrina chriſtiana. Et ſuper illud Mat. v. Beati q̃ lugent. dicit gloſ. Ji ſcientie ſpũ illuſtrant͛ vt ſciant q̃bus malis inuoluunt͛. ¶ Et nota ꝙ malorꝫ in q̃bus ſumus in hoc exilio/q̃ ad cognitionem hui⁹ doni pertinent: q̃dam ſunt ex parte aie: q̃dam ex parte corporis: quedã ex parte proximorũ: quedã ex parte demonum: quedã ex parte rerũ temporaliũ ſubiectarũ. Ex parte aie ſumus in egypto tenebrarũ. q̃ interpretat͛ tenebra/quantũ ad vim rationalẽ vbi multis percutimur plagis. τ ideo erram⁹ crebro in iudicijs. quantũ ad vim concupiſcibilẽ/ſumus in mari rubro: vbi varij fluctus cõcupiſcentiarũ ſibijnuicẽ ſuccedunt. vbi fetor. ex de preſump. cũ in iuuẽtute. carnalis voluptatis τ ſalſedo ſitim cõcupiſcẽtie puocant. Jo. iiij. Qui biberit ex aqua hac τc. Quantũ ad vim iraſcibilẽ ſumus in deſerto mundi: vbi ſunt ſerpẽtes. Deutero. viij. Ductor tu⁹ fuit in ſolitudine in qua erat ſerpens flatu adurens. q̃ ſignificat ſuperbiã/τ ſcorpio. luxuria. acdipſas. q̃ mordendo facit hoies vſqꝫ ad mortem ſitire. i. auaritia. igniti ſcꝫ motus ire/inuidie/detractiõis ſuſpitionis/puerſi iudicij. Ex pte corporis ſum⁹ in multis malis. Corpus em̃ corruptibile eſt grauis ſarcina aie Sapiẽtie. ix. Corpus qđ corrumpit͛ τc. Ex parte proximorum ſum⁹ in maximis periculis. Primo q: hoies ſibi dãt adinuicẽ occaſionẽ τ viã perditionis. ij. ad Cor. xj. Periculum in falſis fratribus. Pauciſſimi ſunt q̃ ſe ꝑpter chriſtum diligant: ſemper q̃rentes q̃ ſua carnalia ſunt. Phil. ij. viij. q. j. ſunt in eccleſia. ij. ad Timo. iij. Et erunt hoies ſe ipſos amantes. Michee. vij. Inimici hois domeſtici eius. Mat. x. et ibidẽ. Tradet aũt frater fratrẽ in mortẽ τc. Ad literã hodie cõpletur τ in fratrib⁹ generaliter chriſtianis τ in fratrib⁹. i. religioſis. quorũ aliq̃ ſe amplius mutuo perſequunt͛ ꝙ ſeculares. vñ quidã philoſoph⁹ interrogatus q̃d eſſet inimiciſſimũ homini. rñdit alter hõ. Ex parte demonum ſumus in magno periculo. q: demones ſine cauſa ſola inuidia habent nobiſcũ bellũ implacabile τ inexorabile. xvj. q. ij. viſis. de pe. diſ. ij. §. romanos. τ. c. princeps. Ex parte rerũ inferiorũ q̃ nobis cõcedunt͛ ad vſum/ſimiliter ſumus male circũdati. q: oia plena ſunt laqueis. de quib⁹. pſ. cxxiij. laque⁹ contritus eſt τc. ¶ Ad diſcretionẽ doni ſcientie pertinet omniũ predictorꝫ mala cognoſcere diſcernere/diſcutere/τ eorũ pericula operante dei gratia euitare: victorq̃ꝫ exiſtere. Hec eſt ſancta ſciẽtia. Ad hanc pertinet diſcernere magna bona τ parua/magna mala τ parua/diuidere τ eligere inter verã vitam τ verã mortẽ/inter falſam ſimiliter. Hiere. ix. In hoc gloriet͛ q̃ gloriatur ſcire τ noſſe me. j. ad Cor. ij. Non em̃ iudicaui me ſcire aliq̃d inter vos: niſi ieſum chriſtũ τ hũc crucifixũ. Uera vita ſm Aug. eſt cõiunctio aie deo: hic ꝑ grãm: ibi ꝑ gloriã. Uera mors eſt gehẽne: quã hoies nõ timent. cui⁹ cauſa pctm̃ eſt: q: ſtipendiũ peccati mors. Ro. vj. Ad hoc donũ ptinet cognoſcere oẽs ſpũales infirmitates aie prouenientes ex originali culpa τ ex ei⁹ effectu. ſcꝫ fomite. de con. diſt. iiij. c. ij. c. nõ ex quo. xxxij. q. v. ſi paulus. Hec eſt em̃ fons lepre perſpicue τ inolite cuti totã Ade ſupficiẽ τ interiora inficiẽs ꝑpter quã eiect⁹ eſt de caſtris ſanctorꝫ. Ex hoc ſcaturiunt febris luxurie. Jo. iiij. hydropiſis auaritie. Luc. xiiij. Phreneſis ire. Mat. v. Curuitas triſtitie. ij. Corin. vij. Stupor: acidie. i. tepiditas. Apoc. iij. de otioſis Mat. xx. Emboliſmus gule. Luce. xvj. Apoſtema ſupbie. Mat. v. τ. xi. Inſania arrogãtie τ iactãtie ianitas. Puſillanimitas. Luc. xij. vani timoris. Mat. x. Que oia τ ſimilia ꝑ donũ ſciẽtie diſcernunt͛. Huic dono addit͛ dolor. q: q̃ addit ſciẽtiã: addit τ laborẽ. Eccl's. j. in fi. De duplici ſciẽtia ſpũali. prima practice. i. actuali q̃ emẽdatione morũ τ viciorꝫ purgatione pficit͛: altera theorice q̃ in contẽplatione diuinarꝫ rerũ τ ſacratiſſimorũ ſenſuũ cognitione cõſiſtit: eſt in li. colla. Ioã. Caſſi. collatio vtiliſſima Neſteroth. ibi vide. In iſto etiã ope i diuerſis locis de ſcia tractaui. vñ hic capl'i⁹ nõ imoror.

Sapientia. | Undiqꝫ nos mala circũſtant.

¶ Articulus. lxxxvij. A

Poſt donum ſciẽtie dicendũ eſt de dono fortitudinis. Donũ ſciẽtie docet lugere mala ſua et ꝓximi. Donum fortitudinis iuſtitiã facit ſitire et eſurire. et ſic crucifigit iuſtos mundo: τ mundum iuſtis. Gala. vlti. Fortitudo ſic deſcribit͛ ab Auguſtino in li. de morib⁹ eccleſie. Fortitudo eſt amor oia facile tolerans ꝓpter illud qđ amat͛. Tuli⁹ in. j. rhetoricorũ. Fortitudo eſt cõſiderata periculorũ ſuſceptio. τ laborũ ꝑpeſſio. Idẽ in rhero. ij. Fortitudo eſt magnarũ rerũ appetitio: τ viliũ contẽptio: et cũ ratione vtilitatis laborũ ꝑpeſſio. Itẽ gloſ. ſup Mat. xiiij. Erãt q̃tuor milia τc. Fortitudo eſt firmitas animi cõtra moleſtias ſeculi. Cõmendatio fortitudinis. Joſue. j. Confortare τ eſto robuſt⁹. Deutero. xxxj. iij. Regũ. ij. Danie. x. To. iiij. Forti animo eſto. Hec virt⁹ plus videt͛ habere virtuoſitatis ceteris virtutib⁹. Primo q: deũ letificat. Neemie. viij. Gaudiũ em̃ dñi erit fortitudo veſtra. De hoſtib⁹ triũphat. ij. Reg. xxij. Accinxiſti me fortitudine ad preliũ q: homini bona ſua ſeruat. Mat. xij. τ. Luc. xi. Cũ fortis armat⁹. Diuitias ſpũales auget. Prouer. x. Man⁹ fortiũ diuitias parat. Idẽ. Robuſti habuerũt diuitias. q: regnũ occupat. Mat. xj. Regnũ celorũ vim patit͛: et violẽti rapiunt illud. vñ Hiero. Grãdis eſt enim violẽtia in terra eſſe nos generatos: τ celorũ ſedẽ q̃rere: τ poſſidere per virtutem qđ nõ tenuim⁹ ꝑ naturã. Fortitudo em̃ ſm ꝙ donum eſt donũ qđ gratia cõfortãte cõtra oia aduerſa cõfidẽtiã perſiſtentiã τ perfectã adminiſtrat virtutum cõfidentiã. Hoc donũ ſicut dicit Greg. cõtra aduerſa cõfidentiã trepidanti dat. Idẽ. Uile eſt ↄſiliũ ſine fortitudine. q: qđ tractando inuenit: ſine virib⁹ ad actũ nõ ꝑducit. Cui hoc donum adeſt: nec bona mũdi cõcupiſcit: nec mala ꝑtimeſcit: ſed iuſtitiã eſurit. Mat. v. τ pro ea tuẽda fortiter cõtẽdit. Donũ fortitudinis in hoc differt a fortitudine virtute cardinali: ꝙ fortitudo virt⁹ cardinalis eſt circa arduũ nature ſimpliciter. fortitudo vero donũ circa arduum nature etiã eſt a grã adiuuãte. vt eſt ſubire pro chriſto martyriũ: relinq̃re oia: ſubijcere ſe volũtati aliene: τ ſimilia q̃ ꝑpter ſui difficultatẽ vel arduitatẽ nõ ſunt in p̄cepto. De fortitudinis virtute in prima parte iſti⁹ operis dixi. nec hic repeto. ¶ De fortitudine in Cañ. iij. c. pſ. xvij. Domin⁹ fortitudo mea. Et iterꝫ. Fortitudinẽ meã ad te cuſtodiã. Prouer. vlti. Mulierẽ fortẽ q̃s inueniet. De fortitudine corporali. Job. vj. Nec fortitudo lapidũ mea fortitudo. Hiere. ix. Nõ gloriet͛ fortis in fortitudine ſua. xlvij. di. oẽs. Oẽs hui⁹ ſeculi dilectores in terrenis reb⁹ fortes ſunt: in celeſtib⁹ debiles. De fortitudine ſpirituali. ij. Corꝫ. xij. Cũ infirmor: tunc potẽs ſum. alias fortior ſum. ex de renũ. niſi cũ pridẽ §. alia vero. Triplex autem eſt fortitudo ſpiritualis: fidei/ſpei/et charitatis. De prima. j. Pet. v. ibi. Cui reſiſtite fortes in fide. Hebre. xj. Fortes facti ſunt in bello ſcꝫ fide. diabolo draconi quũ tentat in occulto/τ leoni quũ tentat in aperto/ſm Aug. reſiſtim⁹: dũ peccato nõ cõſentim⁹: τ tũc ipſum cõculcam⁹. vñ pſ. xc. Conculcabis leonẽ τ draconẽ. De ſecũda Hebre. vj. Fortiſſimũ ſolatiũ habeam⁹: q̃ cõfugimus ad tenendã ꝓpoſitã ſpem: quã ſicut anchoram anime habemus tutã ac firmã. Greg. Quãuis rerũ perturbationibus adhuc anim⁹ fluctuet iam tamen ſpei noſtre:

Fortitudinis definitio. | Fortitudo ſpiritualis triplex.